

Міністерство освіти і науки України
Сокальська ЗШ І – ІІІ ст. № 5

*Пошуково-дослідницька робота про життя та
діяльність воїна – Олександра Поліщука*

Тема: «Славетні сини Сокальщини! Герої не вмирають!»

Учениця 10 класу

Михальчук Іванна

Сокальська ЗШ І – ІІІ ст. № 5

м.Сокаль

Червоноградський район

Швець Наталія Олегівна (0937586629)

2023

«СЛАВЕТНИЙ СИН СОКАЛЬЩИНИ: ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!» -

ПОЛІЩУК ОЛЕКСАНДР ЄВГЕНОВИЧ.

Пробач мені, мамо, за те, що загинув,
За те, що поліг на кривавій війні.
За те, що одну на всім світі покинув,
Благаю, пробач, моя мамо, мені!
Пробач, що не буде у тебе онуків,
Що вже не почую дзвінких солов'їв,
За те, що країна, у крові і муках,
Щоденно втрачає найкращих синів.
За те, що не буде ні сну, ні спочину
У тебе, матусю, надалі в житті...
Нестерпно втрачати єдину дитину...
Пробач, найдорожча, бо час мені йти.

Наталія Кузмічова

Поліщук Олександр Євгенович народився 19 січня 1982 року в м.Сокаль, Львівської області. Навчався в Сокальській ЗШ I – III ст №5. Після школи вступив в Професійно-технічне училище №3 м.Сокаля та здобув професію лаборант хіміко-бактеріологічного аналізу.

Закінчивши училище, важко працював на будівництві в Києві, Москві, Польщі

У 2014 році брав участь у Революції Гідності. Спусковим гачком для початку збройної агресії Російської Федерації проти України стала саме Революція Гідності (21 листопада 2013 року – 20 лютого 2014 року), коли українці повстали проти узурпації влади корумпованим кланом президента Віктора Януковича та зміни зовнішньополітичного курсу з євроінтеграційного на проросійський. Вважав, що Революція Гідності відкрила вікно можливостей для якнайважливіших змін в Україні – процесу декомунізації, розвитку громадянського суспільства, розвитку демократії,

шляху в Європу.

Понад рік тому о 4:55 ранку **24 лютого** Україна здригнулася від перших ворожих ракет на своїй території – Путін почав повномасштабну війну. Від звуків вибухів прокинулися жителі багатьох українських міст, зокрема Харкова, Одеси та Києва.

11 липня 2023 року був призваний на навчання в Яворівський полігон. Після успішного навчання разом з побратимами був відправлений в Донецьку область, м.Бахмут, захищати нас від російської навали.

24 лютого – день, що увійшов в історію не лише нашої країни, а й цілого світу. Це день, який розтягнувся на цілий рік. Війна...

Та попри все ми вистояли і не два-три дні, й не два-три тижні, а уже більше року ми гідно протистоїмо ворогу, російському агресору, який мріє знищити нас і нашу землю. Це час сліз, болю й страху. Вже зараз важко знайти українську сім'ю, яку не зачепило б це горе – **ВІЙНА, СМЕРТЬ**. Родина Поліщуків втратила найцінніше – життя Олександра.

Захисник служив механіком-водієм 3 штурмового відділення 1 штурмового взводу 6 штурмової роти 2 штурмового батальйону у військовій частині А-4010. Загинув 20 жовтня в районі села Іванівське Донецької області, час ворожого мінометного обстрілу, гідно виконуючи свій військовий обов'язок.

Український народ неможливо перемогти! Ми єдині і спільні у боротьбі! Ми обов'язково переможемо, Україна буде вільною і незалежною, однією з найпотужніших країн світу, а український народ завжди пам'ятатиме своїх героїв і наших друзів, які у важку годину прийшли на допомогу!

З кожним днем ми стаємо ближчими до Перемоги і віримо, що тепер нарешті зможемо перегорнути ту сторінку календаря, під маркуванням «24 лютого» і таки зустрінемо нашу щасливу і вільну весну! Але вже без Сашка та інших воїнів – героїв, котрі віддали своє життя за **ПЕРЕМОГУ!**, за **НАС!**...

Саша запам'ятався звичайним, скромним, добрим хлопцем. Пригадую, в класі сидів за першою партою - серйозний, уважний, зацікавлений. Мені здається, за його зовнішньою стриманістю ховалася чутлива і ранима душа. Він завжди співпереживав і співчував чужій біді. У Саші були гарні стосунки з однокласниками, учителями. Він любив своє місто, школу, друзів. Захищаючи всіх нас - загинув, але назавжди залишився в наших серцях і в наших спогадах. Низький уклін ТОБІ від нас і назавжди світла пам'ять.

Класний керівник Олійник Н.З.

Поліщук Віра Василівна, мама
Олександра, виховувала сина сама.

Працювала техпрацівником в
Сокальській ЗШ І – ІІІ ст. №5. Єдиною
надією мами був син, віддавала всю
свою любов, вчила бути добрим,
чуйним, милосердним,
відповідальним...бути патріотом своєї
країни, жила заради
сина, якого втратила
через страшну війну.

Навчання в Сокальському
ліцеї

Учасник Революції Гідності

Жорстока та кривава війна, яку розгорнула російська федерація на території нашої суверенної держави, щодня забирає життя найкращих представників української нації. Сини, батьки, брати, друзі – стали на захист Батьківщини. На жаль, не всі вони повертаються додому.

Війна забирає найкращих...

Всю глибину та сутність цього вислову розумієш, коли війна торкається жителів нашої громади, а особливо випускників нашої школи...

Життя людини є безцінним, душа – безсмертна, а пам'ять про Героя – вічна.

Герої не вмирають! Світла пам'ять про Олександра Поліщука - захисника України - збережеться у наших серцях .

Герої не вмирають – вони живуть у наших серцях і спогадах. Доземний уклін захиснику, шана та світла пам'ять!

Використанні джерела:

1. Наталія Кузьмічова. Поема «Пробач мені, мамо» (лист загиблого воїна до мами)
2. Фото матеріали сімейного альбому.